

ข้อบัญญัติ
เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

องค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2551

.....

หลักการ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ออก
โดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เพื่อประโยชน์ในการ
รักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจาก
สัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ องค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็กจึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นมา
เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบและใช้บังคับในท้องถิ่นองค์การบริหารส่วน
ตำบลภูเหล็ก

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2551

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก และนายอำเภอบ้านไผ่ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็กแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดส่วนที่ตราไว้ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ข้อบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5 ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์ในตัวสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ แล้วแต่กรณี

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลภูเหล็ก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 6 ให้.../

ข้อ 6 ให้ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหลัก เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) ลา
- (4) โค
- (5) กระบือ
- (6) สุกร
- (7) แพะ
- (8) แกะ
- (9) ห่าน
- (10) เป็ด
- (11) ไก่
- (12) สุนัข
- (13) แมว
- (14) นก
- (15) งู
- (16) จระเข้

ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหลัก มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหลัก

ข้อ 7 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบระบายสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

- (2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดต่อสู่คน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน
- (6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดห้ามไว้
- (7) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 8 ใน...

ข้อ 8 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์นั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์

ข้อ 9 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือการขยายพันธุ์

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้โดยปราศจากเจ้าของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก แต่ถ้ามารักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์โดยอัตราค่าเลี้ยงดูให้ถือตามความในวรรคสอง

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้้องค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง

เมื่อได้นำสัตว์มากักไว้ตามความในวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก และแจ้งให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายและค่าเลี้ยงดูนั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 13 ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ)

(นาย ประภัยชาญ วรรณศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลูกเหล็ก

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชาญชัย ไชศิริพันธ์)

นายก อบ.บ้านไผ่